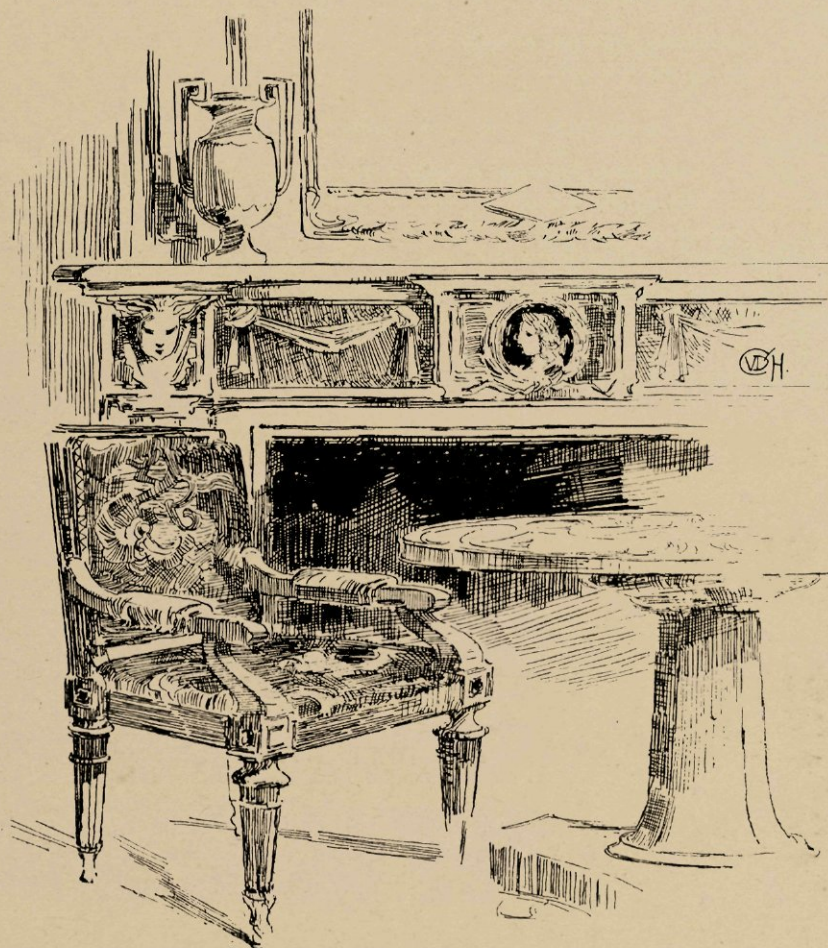

eene lans ten behoeve van Martinet's werk, dat hij geschreven noemde met den levendigen geest van een Fontenelle en het vrome hart van een Derham. Blijleven deelde in verband met dit gesprek aan mevrouw Noordhuijs mede,

.... het stevige vierkant en het statige antiëk.

hoe sommige mannen zoo geheel opgingen in Bonnets *Considérations sur les corps organisés*, dat zij vergaten aan hunne vrouwen een deel van die opmerksaamheid te schenken. Doch mevrouw Noordhuijs deed alsof ze zijn opmerking niet hoorde; zij wendde zich tot den gastheer om dezen een compliment te maken over de nieuwe meubelen der eetkamer, al kon zij den trant, waarin deze thans vervaardigd werden, niet prijzen. Als vrouw van geest en smaak ging zij over het onderwerp door, in bijzonderheden tredend betreffende de verschillende stijlen waarin achtereenvol-

gens de meubelen vervaardigd werden.

„Voorheen,” zeide zij, „bemimde men bevallige bogen en luchtig slingerwerk; thans zoekt men niets dan het stevige vierkant en het statige antiëk. Voorheen versierde men de behangsels en schoorsteenen met bloemen en cupido's, de zinnebeelden van leven en vroolijkheid; thans ziet men daar oude koppen en lijkbussen, als wilde men zich voortdurend te binnen brengen: gedenk te sterven.”

En de gastheer overdacht intusschen, hoe jammer het was dat eene zoo ontwikkelde vrouw, die over tal van onderwerpen vrij wat degelijker vermocht te praten dan de meeste dames, zich over het algemeen door behaagzucht zóó liet beheerschen, dat hare goede eigenschappen, als rivieren in den oceaen, daarin spoorloos verdwenen. Uit boosheid verslikte hij zich in een grooten slok Bourgonjer en schoot in een hoestbui, die hem belette iets te gebruiken van de eiersla en de amandeltaart, welke zijne vrouw, als lievelingsspijzen haars echtgenoots, opzettelijk tot besluit van het feest deed opdisschen.